

29 Αυγούστου, 1990

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 774/88).

-
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία, προσόντα, αρχαιότητα — Θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης — Αξιολόγηση υποψηφίων — Συμβουλευτικές Επιτροπές — Προσωπικές συνεντεύξεις υποψηφίων — Εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου — Οδήγησε σε ακυρότητα της επίδικης απόφασης.* 5
- Διοικητική πράξη — Νομικό καθεστώς — Αρχή της νομιμότητας της διοίκησης — Η διοικητική ενέργεια πρέπει να είναι σύμφωνη με το ισχύον νομικό καθεστώς κατά το χρόνο λήψεώς της.* 10
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Τροποποίηση που επιφέρει νόμος στις εμπιστευτικές εκθέσεις — Δεν καθιστά κατ' ανάγκη ανεφάρμοστους τους κανονισμούς και δεν επηρεάζει την ακολουθητέα διαδικασία.* 15
- Αίτηση ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη δέουσας έρευνας — Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Η απόρριψη της ένστασης του αιτητή χωρίς εξέταση δυνάμει του Κανονισμού 22(3) των περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών Κανονισμών, είχε σαν αποτέλεσμα την ακύρωση της πράξης.* 20
- Οι επίδικες θέσεις ήταν συνολικά 83. Ο αιτητής κατετάγη στην 199η θέση με βάση τις πρόνοιες του Νόμου 65/87. Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα προήχθησαν στις επίδικες θέσεις μετά από συνεκτίμηση της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητάς τους. 25

Οι λόγοι που επικαλέσθηκε ο αιτητής για ακύρωση της επίδικης απόφασης είναι οι εξής:

- 5 1. Πλάνη περί το Νόμο, αναφορικά προς τη νομοθετική διάταξη με βάση την οποία ενήργησαν οι καθ' ων η αίτηση.
- 10 2. Διεξαγωγή πλημμελούς έρευνας λόγω στήριξης της σύστασης από τη Συμβουλευτική Επιτροπή στους προσωπικούς φακέλους των υποψηφίων, οι οποίοι όμως δεν τέθηκαν ενώπιον της Επιτροπής.
- 15 3. Οι εμπιστευτικές εκθέσεις δεν ήταν σύμφωνες με τις πρόνοιες του Νόμου.
- 20 4. Η απόφαση της Επιτροπής να παραμείνει η βαθμολογία του αιτητή ως είχε, ήταν πεπλανημένη αφού δε λήφθηκαν υπόψη τα νέα στοιχεία που κατατέθηκαν από τον αιτητή και/ή η απόφαση για απόρριψη της ένστασης του αιτητή δεν ήταν αποτέλεσμα δέουσας έρευνας.
- 25 5. Η αξιολόγηση των υποψηφίων δεν έγινε αξιολογικά και οι μονάδες βαθμολογίας προσδόθηκαν αστάθμητα και δεν απέδιδαν ορθά την κρίση της Επιτροπής.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο, αποδεχόμενο την προσφυγή, αποφάνθηκε ότι:

30 Κατά το χρόνο που λήφθηκε η επίδικη απόφαση, είχε τεθεί σε ισχύ ο Νόμος 157/87, το Άρθρο 2 του οποίου καταργούσε και αντικαθιστούσε την παράγραφο (γ) του εδαφίου 4 του Αρθρου 35B, η οποία εφαρμόστηκε από τη Συμβουλευτική Επιτροπή στον καθορισμό προτεραιότητας των υποψηφίων.

35 Η Επιτροπή στα πρακτικά της δεν κάνει καμιά αναφορά στις πρόνοιες του Νόμου 157/87. Αντίθετα περιορίζεται στις διατάξεις του Νόμου 65/87 που δεν ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε, δε στηρίχθηκε στην ισχύουσα νομοθεσία, με συνέπεια η επίδικη απόφαση να είναι αποτέλεσμα εσφαλμένης εφαρμογής του Νόμου. Η επίλυση θέματος με βάση εσφαλμένη διάταξη Νόμου, οδηγεί σε ακυρότητα. Η ακυρότητα αυτή επεκτείνεται και στην απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, που στηρίχθηκε στην απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, χωρίς περαιτέρω έρευνα του ισχύοντος νομικού καθεστώτος.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Banέξης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2522,

Yerasimou ν. Republic (1978) 3 C.L.R. 267,

5

Alvanis ν. CY.T.A. (1985) 3(D) C.L.R. 2695.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προσήχθηκαν στη θέση Βοηθού Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης αντί του αιτητή.

10

A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

15

P. Πετρίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, με Μ. Γκορζή, για τους Καθ' ων η αίτηση.

20

K. Παπαλοΐζου, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο 7.

A. Χαβιαράς, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο 8.

Cur. adv. vult.

25

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την προσφυγή αυτή, ζητά την ακύρωση της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης, από 1/9/1988, 6/9/1988, 15/9/1988 και 27/9/1988.

30

Ο αιτητής, με αίτησή του προς τον Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης, ζήτησε να του γνωστοποιηθούν οι δύο τελευταίες βαθμολογίες του. Ο Διευθυντής Δημοτικής Εκπαίδευσης με επιστολή του ημερομηνίας 11/12/1987, γνωστοποίησε στον αιτητή τις βαθμολογίες του που έχουν ως εξής:

35

Σχολικό έτος 1984-1985   36   (9,9,9,9)

Σχολικό έτος 1986-1987   36   (9,9,9,9)

40

Ο αιτητής με επιστολή του με ημερομηνία 19/12/1987 υπέβαλε ένσταση προς το Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης για τη βαθ-

μολογία του του σχολικού έτους 1986-1987 στο κριτήριο 1 (επαγγελματική κατάρτιση) στο οποίο βαθμολογήθηκε με 9 από 10.

5 Ο Διευθυντής Δημοτικής Εκπαίδευσης ζήτησε τις απόψεις του Γ.Ε.Δ.Ε. με σημειωμά του και ο τελευταίος τις απόψεις του κλιμακίου που συνέταξε την ειδική έκθεση.

10 Το κλιμάκιο "αφού μελέτησε επισταμένα το φάκελο του", εισηγήθηκε στο Γ.Ε.Δ.Ε. τη μη αναθεώρηση της βαθμολογίας του. Ο Γ.Ε.Δ.Ε. με επιστολή του προς το Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης, εισηγήθηκε σε αυτό να μην αναθεωρήσει τη βαθμολογία του αιτητή, γιατί δεν υπήρχαν στην ένστασή του νέα στοιχεία που δεν λήφθηκαν υπόψη κατά την αξιολόγηση. Ο τελευταίος υιοθέτησε την εισήγηση του Γ.Ε.Δ.Ε.

15 Η Συμβουλευτική Επιτροπή, για να πληρώσει θέσεις Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης, αφού μελέτησε τον φάκελο του δασκάλου ως και όλων των άλλων αιτητών για τη θέση Βοηθού Διευθυντή, τον κατέταξε με βάση τις πρόνοιες του Νόμου 65/87 στην 199η θέση των υποψηφίων με 205, 33 μονάδες.

25 Στις 13/6/1988 ζητήθηκε η πλήρωση 83 θέσεων Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης. Στις 16/6/1988, η Επιτροπή αποφάσισε την προκήρυξη των θέσεων αυτών που είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

30 Σύμφωνα με το άρθρο 35B(1) των Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1988, κατάλογος των αιτητών μαζί με τις αιτήσεις τους, αντίγραφο της δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και οι φάκελοι των υπηρεσιακών εκθέσεων, διαβιβάστηκαν στο Γενικό Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης, που σύμφωνα με το Νόμο είναι Πρόεδρος της οικείας Συμβουλευτικής Επιτροπής.

35 Στις 12/8/1988 η Επιτροπή εξέτασε τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν, κατάρτισε τον τελικό κατάλογο των υποψηφίων και αποφάσισε να καλέσει τους υποψήφιους που περιλήφθηκαν στον τελικό κατάλογο, σε προσωπική συνέντευξη.

40 Στις 22/8/1988, 23/8/1988, 24/8/1988 και 25/8/1988, η Επιτροπή δέχτηκε τους υποψήφιους σε προσωπική συνέντευξη και στις 30/8/1988 αποφάσισε την πλήρωση 80 από τις 83 θέσεις.

Στις 5/9/1988 η Επιτροπή δέχτηκε σε προσωπική συνέντευξη άλλους 3 υποψηφίους και πλήρωσε τις υπόλοιπες 3 θέσεις.

Στις 14/9/1988, η Επιτροπή ανακάλεσε 4 προαγωγές σε θέση Βοηθού Διευθυντή, λόγω μη αποδοχής και στη συνέχεια αποφάσισε την προαγωγή των τεσσάρων υποψηφίων που ακολουθούσαν σε μονάδες. 5

Στις 26/9/1988, η Επιτροπή ανακάλεσε ακόμα μια προαγωγή σε θέση Βοηθού Διευθυντή λόγω μη αποδοχής και την ίδια ημερομηνία συμπλήρωσε τη θέση. 10

Στις 1/9/1988, 6/9/1988, 15/9/1988 και 27/9/1988, η Επιτροπή, ύστερα από συνεκτίμηση της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας των υποψηφίων και αφού έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στα κριτήρια αυτά, αποφάσισε να προάξει τα ενδιαφερόμενα μέλη στη θέση Βοηθού Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης. 15

Ο αιτητής απέσυρε την προσφυγή εναντίον των ενδιαφερομένων μερών 4, 6, 10, 13 και 14 και η προσφυγή εναντίον τους απορρίφθηκε χωρίς έξοδα. 20

Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι η επίδικη απόφαση πρέπει να κηρυχθεί άκυρη για τους πιο κάτω λόγους και νομικά σημεία: 25

(1) Η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν αποτέλεσμα πλάνης περί το Νόμο επειδή, τόσο η Συμβουλευτική Επιτροπή όσο και η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ενήργησαν επί τη βάσει νομοθετικής διατάξεως η οποία είχε καταργηθεί και αντικατασταθεί από άλλη, χωρίς να ληφθεί καθόλου υπόψη η ορθή νομική διάταξη, για την οποία δε γίνεται καμιά μνεία στα πρακτικά. 30

(2) Η Συμβουλευτική Επιτροπή προέβη στις συστάσεις ως εάν επρόκειτο για θέση απλής προαγωγής και αγνόησε τη φύση της υπό πλήρωση θέσεως ως θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής. Επιπλέον η Συμβουλευτική Επιτροπή στήριξε τη σύστασή της και στους "παράλληλους φακέλους" των υποψηφίων, οι οποίοι όμως δεν τέθηκαν ενώπιον της Επιτροπής, γεγονός που καθιστά την έρευνα που διεξήγαγε η τελευταία, πλημμελή. 35

(3) Η αξία των υποψηφίων υπολογίσθηκε επί τη βάσει εμπιστευτικών εκθέσεων που δεν ήταν σύμφωνες με τις πρόνοιες του νόμου. 40

(4) Κατά την απόφαση για απόρριψη της ένστασης που ο αιτητής

5 είχε υποβάλει επί τη βάσει του καν. 22(1) δε λήφθηκαν υπόψη τα νέα στοιχεία που ο αιτητής είχε θέσει ενώπιον της Επιτροπής και ως εκ τούτου η απόφαση για να παραμείνει η βαθμολογία του αιτητή ως είχε, ήτο αποτέλεσμα πλάνης και/ή η απόφαση για απόρριψη της ένστασης δεν ήταν αποτέλεσμα δέουσας έρευνας.

10 (5) Η αξιολόγηση της συνέντευξης των υποψηφίων δεν έγινε κατά τρόπον αξιοκρατικό και οι μονάδες προσδόθηκαν ασάθμητα και δεν αποδίδουν ορθά την κρίση της Επιτροπής.

15 Ο πρώτος λόγος που επικαλείται ο αιτητής είναι πράγματι καθοριστικός για την πορεία της υπόθεσης. Η νομοθετική ρύθμιση αποτελεί το νομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο λαμβάνεται η απόφαση και εάν δεν ληφθούν υπόψη οι ορθές νομοθετικές πρόνοιες τούτο δυνατό να αναιρεί και τη νομική βάση της απόφασης.

20 Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όπως προκύπτει και από τα στοιχεία και γεγονότα που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, η Συμβουλευτική Επιτροπή προχώρησε στον καταρτισμό του καταλόγου υποψηφίων για την πλήρωση της θέσεως με βάση το Νόμο Αρ. 65/87, άρθρο 7 (άρθρο 35B του βασικού νόμου, εδ. (4) παρ. (α)(β)(γ), (ρητή αναφορά στα πρακτικά ημερομηνίας 29 Ιουλίου, 1988, Παράρτημα Η στην ένσταση).

25 Στην παράγραφο 4 των ιδίων πρακτικών, αναφέρεται εξάλλου ότι "η σειρά προτεραιότητας των υποψηφίων, καθορίστηκε μετά την αριθμητική αποτίμηση της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας όλων των υποψηφίων σε μονάδες όπως προβλέπεται από τις παρ. (α)(β)(γ) εδ. (4) και την παρ. (β) εδ. (5) του άρθρου 35B του Βασιικού Νόμου όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 65/87, άρθρο 7".

30 Κατά το χρόνο όμως αυτό είχε ήδη τεθεί σε ισχύ ο Νόμος 157/87, το άρθρο 2 του οποίου καταργούσε και αντικαθιστούσε την παρ. (γ) του εδ. (4) του άρθρου 35B.

35 Για το γεγονός αυτό δε γίνεται καμιά μνεία στα πρακτικά της Επιτροπής, παρόλο που η τροποποίηση που εισάγεται είναι ουσιαστική. Ενώ δηλαδή στο άρθρο 35(β)(4)(γ) του Νόμου 65/87 προβλέπεται ότι:

40

"αρχαιότητα:

μια μονάδα για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας στη θέση εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 37 του νόμου αυτού",

το άρθρο 2 του Νόμου 157/87, εισάγει σε αντικατάστασή της τα εξής:

"αρχαιότητα:

μία μονάδα για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας σε θέση από την οποία ο υποψήφιος μπορεί να προαχθεί σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας και ειδικά στην περίπτωση διορισμού, προαγωγής σε θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης (Μέση Γενική ή Τεχνική Εκπαίδευση) επτά δέκατα της μονάδας επιπρόσθετα για κάθε συμπληρωμένο έτος προηγούμενης εκπαιδευτικής υπηρεσίας σε δημόσια σχολεία ή/και για άλλη αναγνωρισμένη προϋπηρεσία." 5 10

Είναι εμφανής η διαφορά ρύθμισης στις δύο διατάξεις που προσδιορίζει κατά τρόπον όχι όμοιο του τρόπου υπολογισμού του υπολογισμού του βαθμού αρχαιότητας των υποψηφίων. 15

Η Επιτροπή στα πρακτικά της, όπως ήδη αναφέρθηκε, δεν κάνει καμιά αναφορά στις πρόνοιες του Νόμου 157/87. Αντίθετα περιορίζεται στις διατάξεις του Νόμου 65/87 τις οποίες και απαριθμεί συγκεκριμένα. Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, ισχυρίστηκε ότι πρόκειται για τυπική παράλειψη η οποία δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι διατάξεις του νέου Νόμου αγνοήθηκαν και δηλήφθηκαν υπόψη. Δεν μπορώ να συμφωνήσω με τη θέση αυτή. Η Επιτροπή στα πρακτικά της παρουσιάζεται εξαιρετικά προσεκτική και αναφέρει με σχολαστικότητα τις διατάξεις του νόμου στις οποίες στήριξε την απόφασή της. Στη παρ. 4 του παραρτήματος Η, αναφέρονται τόσο οι νομοθετικές διατάξεις όσο και οι σχετικές τροποποιήσεις. Ενώ δεν απαντάται πουθενά οποιαδήποτε αναφορά στο Νόμο 157/87, που αν και πρόσφατος, ευρίσκετο σε ισχύ κατά τον ουσιώδη χρόνο. 20 25 30

Όπως κατ' επανάληψη έχει τονιστεί από το Ανώτατο Δικαστήριο - ενδεικτικά αναφέρεται η απόφαση της Ολομέλειας *Παναγιώτης Βανέζης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2522: 35

"Κάθε διοικητική ενέργεια πρέπει να είναι σύμφωνη με το δίκαιο του χρόνου που λαμβάνει χώρα. Η αρχή της νομιμότητας της διοίκησης σημαίνει και τη δέσμευση της διοίκησης από τον ισχύον δίκαιο." 40

Επομένως πρόκειται για διαδικασία που δε στηρίχτηκε στην ισχύουσα νομοθεσία, με συνέπεια η επίδικη απόφαση να είναι αποτέλεσμα εσφαλμένης εφαρμογής του Νόμου. Όπως αποφασίστηκε στην υπόθεση *Yerasimou v. Republic* (1978) 3 C.L.R.

267, η επίλυση θέματος με βάση όχι την ορθή διάταξη του Νόμου, οδηγεί σε ακύρωση:

5 "It is clear from the above text that though the sub-judice decision of the respondent was perhaps lawful under proviso (ii) to the aforementioned regulation 16(3), great reliance was placed, in reaching such decision, on the provisions of regulation 18(b)(ii) which, when read together with those of regulation 21 appear to be mainly, if not solely, applicable to transfers in the 10 normal course of events under par. 1 of regulation 21, and to be only very remotely applicable if at all, to special cases of transfer under par. 3 of the said regulation 21.

15 Thus, a factor mentioned in regulation 18(b)(ii), namely that the school-teacher for whose replacement the applicant was transferred is the wife of a member of the security forces, was, apparently erroneously treated by the respondent Committee as being of a decisive nature, with the result that its relevant decision must be regarded as having been reached in a defective manner."

20 Η ακυρότητα αυτή επεκτείνεται και στην απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας που στηρίχτηκε στην απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, χωρίς περαιτέρω έρευνα του νομικού καθεστώτος. Το αναπόφευκτο συμπέρασμα είναι ότι επίδικη απόφαση πρέπει για τους πιο πάνω λόγους να κηρυχθεί άκυρη. 25

30 Παρά την κατάληξη αυτή του Δικαστηρίου, θα εξεταστούν σε συντομία και οι λοιποί λόγοι για ακύρωση που προβάλλονται από τον αιτητή.

Η φύση της θέσεως και οι εμπιστευτικές εκθέσεις

35 Είναι βέβαιος ο ισχυρισμός του αιτητή ότι, εφόσον επρόκειτο για θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής, οι διατάξεις που έπρεπε να τύχουν εφαρμογής ήταν τα άρθρα 35(A)(1) και 35B(1)(2) του Νόμου 65/87. Το θέμα αφορά και πάλι την αρχαιότητα των υποψηφίων και συνδέεται προφανώς με τον πρώτο λόγο ακύρωσης, ο οποίος έχει ήδη επιτύχει και δε θα με απασχολήσει περισσότερο.

40 Σε ό,τι αφορά τις εμπιστευτικές εκθέσεις, δε συμμερίζομαι την άποψη ότι με την τροποποίηση του Νόμου 53/79 έπαψαν να ισχύουν οι κανονισμοί Κ.Δ.Π. 223/76 που προβλέπουν τον τρόπο με τον οποίο συντάσσονται οι εκθέσεις. Η συγκεκριμένη περίπτωση διαφοροποιείται από την υπόθεση **Alvanis v. CYTA**

(1985) 3 C.L.R. 2695 που επικαλείται ο αιτητής. Στην περίπτωση εκείνη, υπήρχε πρόνοια στους κανονισμούς για τον τύπο της έκθεσης, ο οποίος έπρεπε να αποφασιστεί από το Διοικητικό Συμβούλιο, πράγμα το οποίο δεν είχε συμβεί. Κρίνω ότι η τροποποίηση που επιφέρει ο Νόμος 53/79 στις εμπιστευτικές εκθέσεις, δεν καθιστά κατ' ανάγκη ανεφάρμοστους τους κανονισμούς και δεν επηρεάζει την ακολουθηθείσα διαδικασία.

5

Η ένσταση

10

Από τους εναπομείναντες λόγους για ακύρωση, σοβαρότερος κρίνεται ο λόγος που αναφέρεται στην ένσταση που υπέβαλε ο αιτητής εναντίον της αξιολόγησής του, δυνάμει του καν. 22(1) της Κ.Δ.Π. 223/76.

15

Στην αξιολόγηση για την περίοδο 1986-87 είχε δοθεί στον αιτητή η βαθμολογία η συνολική 36. Η ίδια δηλαδή που του είχε δοθεί και για την περίοδο 1982-83 και 1984-1985. Αμετάβλητη παρουσιάζεται και η επί μέρους βαθμολογία του αιτητή που εξακολουθεί να είναι στον τομέα της Επαγγελματικής Κατάρτισης (Επιστημονική-Παιδαγωγική) 9. Στο μεταξύ όμως το 1986, ο αιτητής είχε αποκτήσει και τον τίτλο Master, γεγονός βέβαια που φυσιολογικά θα έπρεπε να επηρεάσει την επάρκεια της επιστημονικής του κατάρτισης σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια.

20

25

Στην ένστασή του ο αιτητής επισημαίνει τα πρόσθετα προσόντα που είχε αποκτήσει στο μεταξύ. Η ένσταση δεν έγινε δεκτή και η αιτιολογία που δίδεται από τον Γενικό Επιθεωρητή και που επικυρώθηκε από το Διευθυντή, εκφράζεται με το λακωνικό ασαφές και αόριστο: "Δεν υπάρχουν νέα στοιχεία" (Παράρτημα ΣΤ).

30

Προφανώς υπονοεί στην ένσταση, γιατί στον φάκελο του αιτητή υπήρχαν νέα στοιχεία από την προηγούμενη αξιολόγηση.

Το "Δεν υπάρχουν νέα στοιχεία" δεν αποτελεί επαρκή λόγο για απόρριψη της ένστασης. Δυνάμει του καν. 22(3), ο Γενικός Επιθεωρητής οφείλει εν πάση περιπτώσει να μελετήσει τις παρατηρήσεις του συντάξαντος την έκθεση πριν αποφασιστεί αν θα αποδεχθεί ή όχι την ένσταση. Η έλλειψη νέων στοιχείων δεν καθιστά άνευ ετέρου ορθή και νόμιμη την αξιολόγηση. Το συμπέρασμα είναι ότι δεν υπήρξε η δέουσα έρευνα στην εξέταση της ένστασης του αιτητή, γεγονός που αποτελεί ένα πρόσθετο λόγο για ακύρωση της πράξεως.

35

40

Ενόψει της κατάληξης του Δικαστηρίου αναφορικά με τους κύριους λόγους για ακύρωση, δεν κρίνεται αναγκαία η διεξοδική αναφορά στους δύο τελευταίους λόγους που επικαλείται ο αιτητής. Σημειώνεται μόνο ότι η συνέντευξη δεν ήταν αποφασιστικής σημασίας για τον αιτητή, δεδομένου ότι ο ύψιστος αριθμός μονάδων που μπορούσε να εξασφαλίσει ήταν 5, ούτε και η μη περίληψη των υποψηφίων στα στοιχεία κρίσεως της Επιτροπής καθιστούσε πλημμελή την έρευνα, δεδομένου ότι τα ίδια στοιχεία περιέχονται και στους φακέλους που η Επιτροπή είχε ενώπιόν της.

5

10 Για τους λόγους που αναλυτικότερα εκτίθενται πιο πάνω, η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση κηρύσσεται άκυρη. Δε δίδεται διαταγή για έξοδα.

15

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.